

-13. Rev. = Argentinien

Divygas

Relewis, Karaliaucziuju
tas Utarninką išbūdams,
kaštoj, ant bile tofia Pusto
apheliotas, su Pustpinis-
geis ant Bertainio Metū
4 Sgr. 9 Pf.

Relewis

is

Apšakimū Štatimai i Re-
lewi kaštoj po 2 Sgr. už
kožną, šmulkeis kaštais
išdrukawotą Gilę. Oro-
matas reit šen atraktyti:
Border = Rosgarten
№ 5.

Karaliaucziaus Broliams Vietuwiniškams Žinės parnešas.

Pro. 50.

Karaliaucziuje, 3. Oktoberi.

1871.

18. Nedėdienėje po šv. Traicės.

Evang. Matt. 22, 34—46. Rom. 1. Kor. 1, 4—9.

„Kursai yra didžiausysis Prisakymas Jokane?“
Taip mes girdim kašte aukštay mokitą Paryžėnį ir
Pono Jėzaus klausiant. Dgi is Wiršaus žiurint ro-
dos, kad šitas klausimas esq̄s ne paniekintinas. Mėsa
juk jū daugiaus ir nūgruntingiaus kas Diewo žodi
bey Diewo Walę pažista ir jū daugiaus kas apie Wierd̄s
Dalykus žino, jū geriaus tai yra ir jū lengwiaus tam
tada tikrajį Išganymo Kelią tropyti. Taip beje ro-
dos, ale is Tikro apmąstant tai tikt taip n'iera. Jau
šv. Apaštals mus mofin, kad Kristu mylėti daug ge-
ciaus yra ne kaip wislab žinoti, arba pagal tikrajį Iš-
manymą gryškujū žodziu, kad Kristaus Meile išpa-
žinti (arba apturėti) wišą Išpažinimą pereit. Ep̄z.
19. Arba ir titur: Išpažinimas papuczia, bet
Meile pagerina 1. Kor. 4, 1. O tai ir tikroji Tie-
cia. Tikt išdabokim: kogid̄el aus Paryžėnias Pona
Jėzu apie didžiausįjį Prisakymą klausia? Tikray
ne trofhdams tikray ant Tiesd̄s Grunto pareiti, ir
pagal tą del sawo Išganymo procowotis su Baime ir
Drebejimu, bet tikt su Bono Jėzumi ginczytis no-
rodams, jeib jis ant to dymwojo Mokitojo, kursai da-
lar stel Saduceušius apgalėjęs ir jiems Burnas už-
mūp̄es, Wiršū gautu ir j̄i nutildydams ant to Garbės
šimėtu.

Dgi ar ne ir musū Kristžcionystėj daugiausiey
tikt apie Wierd̄s Dalykus kalbama ir ginczyjama
Tiesd̄s bet tikt Wiršaus ir Garbės Apturėjimo jėš-
ma. Tokius Susiginczyjimus waro labjausiey Szir-
kies Pasiputimas. Bet kurs tikray ir wiernay trofš,
Diewo Walę ant sawo Dušids Išganymo išpažinti,
jau prie wyriausiojo wijū Prisakymū: Mylēt, my-
lēt! priėjęs ir sawo šaltaję, ledinę, ney jokids
Wierd̄s Meiles ne turincziąję, Sawmylšt̄s Rudziū
tikraję Szirdi išwysdams nusiḡas ir jau toliaus apie
bey tą Diewo žodi ne ginczytis, bet weiktiaus
musi pradēs: Kagi ben weiktiau, aš Bėdnas̄is, idant
pagcziau busencziām Kerštui? Tada žodis apie
šiefininkū Išganytoj̄i jam bus saldesniū už Medu

ir jo Kwapas kaip Kwapas brangiausids Mostiēs. O
kad taw galiausiey Malonę radus tawę kas paklaus:
„Kasgi taw regis apie Kristu?“ iay tu su Dziaugsmu
ir su Szirdiēs saldžiausiu Pasigėrėjimu sakysi: Jis
Diewo Sunus, mano Wiešpats ir Išganytojis, ak is
Tiesd̄s: mano, mano, mano. Amen.

Kaip Francuzai gerai sawo Karaly, Ludwiki šeholiktaji Smercziop nusūdyjo ir nužawino.

(Pradzia Num. 49.)

Apie šitą Dalyką pasipajakodami mes anday iki
ant to barėjom, kaip Francuzai sawo lengwafirdingaj̄i
Karaliu Ludwiki šeholikt taji sawo Durnystėje ir
Bediemyštėje ant Smerties prasudyjo. Szendien to-
liaus pasakosim.

Karalus, jam ši Smerties Sudą apsakant, twir-
tas ir n'išfigandes pasiliko. „Dabar aš bent nebe-
busu Abejoj, kas su manim nusidūs;“ sake Ludwikis.
Jis te praše, kad jam pawelhta butu, su Sawaisieis
susieiti, Kunigą per Spawėdēs Lewą prisimti ir 3
Dienas Gzieso ant Prisigatawyjimo paslujeišei Kelonei.
Pirmojudu Prashymu jam išpilde, ilgesnio Gzieso ta-
cziau jam jau ne priwelyjo. Spawėdēs Lewas par-
ėjo. Tas buwo Klebonas is Irlanto žemes Wardu
Edgewortis. Wiernay tas prie jo isbuwo iki paslujoso
Akies Mirkšnio. Skaudus Szirdperšai dabar karališ-
kajei Giminei ypacziey nusidawe, kaip Nediedienėj
Wakare po trijų Stundū paslujoso Susimanyimo Ka-
ralus nūg Sawiškū atšišweikino. Stiproji ir lyg
karzygiškosi jo žiupd̄ne, Karalene Marije Antoanette
apalpusi susmuko. Klebons perkalbėjo Ludwiki, kad
šis ant keleta Stundū atšigule. Dyfai ir pakajingay
jis užmigo. Sekancziām Rytmetijē jis priėme šwen-
taję Weczere. Sawo Rokunda ju šiom Swietu jis
buwo atliēs. Jo Testamente šlow tie žodziei: „Aš
atdūmi sawo Dušia Diewui, mano Sutwertojui, ir

jo prašau, kad jis tą iš Malonės priimtu, ne pagal mano Belnymą, bet dėl Belnymo musu Pono Jezaus Kristaus, kursai i Apierą pasidavę už mus Griekininkus, prie kurių aš ypaczių sawe pristrokoju.“ Po tokio wierno Išsipazinimo, man rodos, ir galima, tykay sawo Galwā ant Sziefsto padėti.

O tokiam Išsipazinime, miels Staitytojau, Tu randi ir Raktą, Diemo Paslieptine Law atdaranti, jeygu Tu dėl amžinos diewiškos Teisybės abejoti pradėdams Gynasties Bėgi šio negilinkingojo Karaliaus apdumoji. Griekū Raktai tos francuziškos Karaliū Giminės baises ilgi ir laban bjaurus yra. Karališkojo Sošto Sulaužymas teisi Korawone yra už jo Apbjaurinimą. Beje, musu Diemas yra stiprus ir keršijus Diemas, kursai atlanko Griekus Tewū ant Waitū i treczia ir ketwirta Cile; ale jo Korawonės Sudai podraug ir yra stiprios Wirwės jo Meiles, su kuriomis jis Dufias Paslybusių sawespi traukti nor, arba czystijanti Ugnis, Šūdumus iš Aukso išdeginanti. Jo Keršto Žaibai nusidūda Pūlimui šiam, o Atsikielimui anam, ale wisados jis koznyja mylėdams. Todėl šepoliktajo Ludwikio Tewams ir Tewū Tewams, pagal wiršutini Pasilaityma bey Apžwalgymą taip geray ējo, o jis, Nekalciausasis, wisū anū karališkųjų Piktadėju baisyji Pelnā šiczon turėjo nešti. Rods ir jis ne walnas buwo nūg Kaltybju, jam butu reikiejus sawo karališkaji Urėda stipriaus pilnawoti, ne pritiuka wisados Karalui toks Szirdies Minkštumas, kaip ji šis Ludwikis turėjo, ale jut jis tą Silpnumą i Dailkus nūg sawo Sentewjū buwo gamės. Tarygi jis beje pagal Prigimima neše Griekus piknųjų jo Tewū, tacziau saw ant Žegnonės, mes galim tikėti, kad jis apteisints iš šiczon atstojo.

Bet Diemas, Keršytojis ant wisū Piktensybju, atlankė ir Griekus jo Razbaininkū. Didey sunku Grieką buwo Francuzū Žmones ant sawės užitrauke. Karalus Diemo Wietininku budams ir jo Wietoje Kardą neša. Sawo Karalu razbajaudami tie Žmones ir nūg Diemo bey jo Dawadyjimo atšifake, nes ne seney, 14 Julyju Meto 1790, buwo Francuzai prie dibzijo, ant to gatawytojo Tewiškes Astoriaus, kaip Karalus, su jeis meilingay futikti norėdams, jiems nauju Žemes Zokanu nauju didesniū Walnybju priwelyjo, prisėkė, jiji per sawo nūg Diemo ištatytaji Karalu laikyti ir jo Ištatytais paslusnus buti. Wisā Žeme buwo prisėkusi šitą Prysėgą, o wisā Žeme per sawo Pasuntinus taję dabar taip bjaurey buwo lauzusi. Todėl czion ne buwo keleta Razbaininkū, bet atwiroj Browoj, kurioj Neteisybe ponawojo, su Apšidumojimu wisā Žeme šio Kraujo kalta pastojo. Todėl mes ir ant šito Pasafojimo Wiršaus Pradzioj ta Užrašą pastatem: „Jo Kraujas testow ant musu ir ant musu Waitū.“ Dgi todėl ir Dangaus Rieiki-

mas tebe stow dar wis ant šios nesuderintos Giminės už neteiseję Prysėgą bey bjauriausių Razbaju. Dar iki šendien francuziškjie Žmones n'apgailėjo aną sawo Nusidėjimą, bet Pedoms sawo Tewū toliaus žengdami ir dabar dar lenkia sawo Kelus tam Balwonui, kursai jūsus i Prapūlimą weda, butent besotiskai Žmoniū Walnybei. — Bet gryškime dabar atgal prie musū Nusidawimo ir palydekim Ludwiki Szepoliktaji ant Žudymo Lipinės.

Dar ne wisas.

Wisofia Žinia.

— Wiespats Karalus Ciecorius yra Gromui Mulkui jau 16 taji Juniju, pargryštantiemšiemš Waitkams i Berlyną itraukiant Gromatą nurasēs, kurioje jisai ji Feldmaršolu pramine, jam podraugiey ištardams, kad jis šitą aukščiausią zalnieriskaję Garbę apstingay užšipelnēs. Bet 2 traji Septemberi Ciecorius musū Mulkui prisiunte dwi laimētųjų Kanuliū ant Atšiminimo, kaip 2. Septemberi pernay Meto Francuzū Waitkas podraug su Ciecoriumi sugautas tapēs.

— Szime Gziese, o tai jau per kelias Nedėles, wis kas Dieną gaunam patirti, kad weik šen weik ten Nepalaimos ant Gelzkeliū nusidawę, weik wiens Trufis ant kito užbėgdams su tūm susidaužēs, weik koks Trufis nū Gelzwieziū nušokēs, Wezimai susitruškine, o ne retay ir Reliaujancziū keli Smeri radę arba šaudziey izeisti sawo Sweikatą prapulde ir kas tam lygu. Todėl yra per Geitungas didelis Szauksmas pasilēs, kad Wyriausybes ant to jū apšriaus dabetu, idant tokiōs Nepalaimōs toliaus taip daug ne nusitaktu ir Išsitikejimas Gelzkeliis wēl kaip pirm atgryšti galētu.

— Francuzai yra pirm keliū Metū, manding Mete 1839 anapus Widuržemēs Juriū (Mitteländisches Meer) Afrikoje Žemę apgalėję ir pasifawinę kurios wyriausyšis Miestas Užyr (rašoms Algier Wardu. Musū Kortknugēse tą Žemę gali rasti ant 4 tōfēs o ir ant 22 trosēs Kortōs. Bet kaip Užyr žyriškiei Žmones patyre, kad Francuzai Kare su mūmis šaudziey pergalėti ēsą, tay jie Waitštą pradėj kelti, bandydami, bau jie ne galētu nū sawo Prispauktojo atšwalnyti. Prieš šitą Waitštą yra Francuzų kelis Pulkus Zalnieriu išsiunte, kurie su Waitstininkais jau seney imas. Pagal sawo paprastaji Budą Francuzai wis iš Wien pasafoj, buk jie wieng Syki kito prieš Užyriškius laimeję, ale tacziaus Waitstininkai iki tol dar ne pergalėti.

— Iš Liundunēs Miesto pasafojama, kad ten Englante wiename afmeniniū Angliū Kasime Angliū

arai lyg toks Paraks staiga uššidegę, ir per Ply-
mą, iš to nusidamausiji, 69 Wyrai šitame Kasime
rbantieje, Smerti rade.

— Rusijoj, Mūsųkams Miesto Apygarde, kaip ir
kiose Gtoje Gubernijoje buvo Tygeris, tai tofia
wieris kone kaip Liutas, ale be Kudlū, be Karčiū,
cziau daug nelabesne už Liutą, skaudingay daug iš-
stingdōs Nepalaimōs padaręs. Tygeriei šep tikt
rštose Žemese, kaip antay Afrikoje te laikos, o prie
usū tikt Twardūse ant Parodymo prilaitomi. Szi-
kiu Budu ir Žiupone Heydenreikiene toki Ty-
ri podraug su Daugybe kitū swetimū Žwierių ir
aufšezū turėjo, su kurieis ji per Lenkū Žemę bey
r Rusiją tūsius wisur Miestūse už Piningus rodyda-
a aplinkuy traufe. Ale Tygeris jei jei kas zin kur
t Kelionės iš Twardo išsilaužęs pabėgo, bet ana
oteriškę Korawonės prisišijodama n'išsidryso toktai
yriaušybėms pridūti. Ji myšlyjo, Tygeris kas zin
i Grias nubėgęs galiausien Szaltnje bile kur Ga-
gausęs. Ale štai! Ne po Ilgo parėjo wis wiena
nia po fitōs, kad weik czia weik kelias Myles toli
ur Žmonės ant Keliū ir ant Laukū daug sudraštūtū ir
ęstū Lawonū rade, prie kuriū kelintojo jau tikt wieni
ulai te be buwę. Didelis Išgastis užpūle anōs
kaliēs Žmonės taipo, kad nieks n'išsidryso ney ant
uko išeiti ney ant Kelionės pasidūti. Dgi ir
eks ne žinojo, kas czia Žmonės taip skaudziey raz-
aujas, ir ar czia ne rasi kur Wilkū Gaujos susi-
usios Žmonės bėdawojanczios, iki kol per didelį Už-
ojimą iškasta tape, kad Tygeris anus Žudymus
owijas, ir kad tajai ešas sawo Žiuponei Žwierių
laidytojei Heydenreikienei paspriudęs. Bet dabar
ik ir kas rados, kurfai apšėme, šitą Žwierį nušauti.
tai buvo anam Kampe labay pagirtas Mūsųkams
usfas Wardu Rabenek. Bet jis toktai taipo iš-
owyo: Jis dawe ne toli nū tōs Wietōs, kur Žmo-
tą Žwierį buvo paskiausien matę, šiltū Jauczio
aujū ant Žemės palieti arba ir Wliudūse pastatyti,
adams, kad Tygeris tūsius nuūdes czion bewaik at-
ses. O taip ir nusidawe. Bet Tygeriui Kraują
lakant drasusis Szutasas ji iš pasleptōs Wietōs
šowe. Ale Burai Žmonės ji kiti Kaslu apšikabin-
mi kiti ant Keliū parpuldami jam už šitą Darbą
awojo. Nesa šita Žwieris buvo dar paskutinę
eną pirm to tris dar mažas Mergaites kaip ir
eną jau priaugusę sudrašęs.

— Mūsų Karalui Ciecoriui prie Jstreichū Cie-
aus apsilankant, tas jam rods wisokiōs Garbės ir
telės išrode, ale keli kiti Jstreichiū Aukštųjų,
štū bey Growū, beje ir iš paties Ciecoriaus Gi-
nės Mūsųkiui Wieszpacziui iš Kelio ejo o ir šep
apškantą jū Szirdyse prieš jį deganczią išreiskę.
e Jstreichiū Arc-Erciki Ludiwki, paties Cieco-

riaus Broli, pasakojama, kad jis ant wieno aukšto
Kalno apsilankęs budams ir Gafshuzės Stuboj mūsų
Ciecorinus Abrozą prie Siendōs be kabant pamatydam
tą nū Karziauninko už 10 Aukštinū nusipirkęs ir po-
tam i Ugnį Kuknėje imetęs. Tai Negrozybe, tofiam
aukštam Ponui wisay ne pritinkanti.

— Mūsų Firštas Bismarkis jau dabar iš sawo
Kelioniū wel Namūn i Berlyną pargryžęs. Pasako-
jama, kad wisur, kur jis tikt Wokietijoj, jau su Cieco-
riumi, ale ypacziey be to, tikt wiens keliadams apsi-
lankęs, Žmonės wis dibeis Pultais susibėgę ji link-
smingiausieis Szufawimais pasweikiuę.

— Mūsų Žemėje Žmoniū Daugybe taip labay
didyn eit, kad wisur, ypacziey didziūse Miestūse, kaip
antay Berlyne, Magedeburkyje o ir šiczon Ka-
raliaucziuje Ghywenimū Pristokims atsiranda. Jš
Berlyno pasakojama, kad tenay po Mikelio daugiaus
ne kaip tukstant Žmoniū randas, kurie niekur patilpti ne
galėdami ne žino kur dingti.

— Francuzijōs Prezidentas Tjers yra sawo
Žemės Saimą, kurs pirma Mieste Burdo (Bordeaux)
ir potam Wersaljeje taip ilgay sawo Susirodyjimū
laikęs, ant tokio Gzieso Namūn parleides, jeib Ponai
Diputiertai toki Gziesą nū sawo Waldziōs Darbū at-
silšėti gautu.

Apšakymas.

Žono Bridrikio Szarkio kasdiniškos Rankū-
Knygos, apie kūrės Numerij. 25, bey kitam welesnam
Num. šio Meto Keleiwjo reikalinga žine dūta, yra
jau dabar išdrukawotos, ir pas manę bey pas wisus
Lietuwos Knygininkus pirkti gaunamos.

Jr lietuwiškos Kalendros ant Meto 1872
nū Jurgio Weshkaczio surašytos, yra jau gatawos ir
už iššoley buwusizę Kalendrū Prękę pas manę ir pas
wisus Lietuwos Knygininkus pardūdamos. Ewangeliš-
kos Mišknyges nū Kunigo Neiso iš wokistkos Kalbos
i lietuwiskąją Kalbą perwerstos, yra taipjau pas ma-
nę ir pas Knygininkas gaunamds.

Tilžej, Otkoberij 1871.

S. Rehlenderis,
Knygū Druforus.

Preke Karaliaucziuje 30. Septemberi.

Ant Jurgaus Jawū mentay pareit. Kwierciei 95—
105 Sgr. Rugiei 55—62 Sgr. Wieziei, dib., 40—52 Sgr.
Wieziei, maj., 40—52 Sgr. Awijos 25—32 Sgr. Žir-
niei, rain., 60—70 Sgr. Žirniei, balt., 55—60 Sgr. Ro-
putes 25—32 Sgr. Szienis 24—26 Sgr. už Cent.
Sziaudai 14—15 Sgr. Swiestas 10—11 Sgr. už Swarę.
Kiausieci 7 Sgr. Mandelis.

U p s a k y m a i .

Išpardavimas.

Pristartinančiam Jomarkai aš statau savo didį Mi-
lū bey wisokiū Ceikiū Kromą ant pigiausio Išpar-
wimo, taip, kad begu ne taip weik wël tofia pritinkanti
Broga gabysis, taip pigiey išpirkti. Perdaug Talspōs pri-
walu butu, wisus Daiktus podraug su Prekiōs Pridawimu
šiczion po wiengā privesi, tacziau aš tikray nusitikiu, kad
tožnas Birkejis mano Kromą didey pafajingas prastos.

Tožtai aš garbingamjam Publikui apšakau.

George Sundrieser,

Tilžėje, Wokiecziū Ulyczioj, Num. 14.

Kromo Atdarymas.

Garbingamjam Publikui, taip ir savo mieliesiems Birke-
jams aš žinią dādu, kad aš šiczion Tilžėj Wokiecziū
Ulyczioj Num. 65

**Kromą su Milais, Szilkais, Pašwitū Ceikielis
bey Baltineis**

nū 15tojo Septemberio atdarysu.

Mano Proce wisados ant to eis, greitay ir wiernay
pašluždamas labay wertagi Nusitikejimą savo Birkejū ušfi-
pelnyti ir išlaityti.

Tilžėje, 12. Septemberi 1871.

Franz Janz,

Wokiecziū Ulyczioj. Num. 65.

Num. 72. Wokiecziū Ulyczioj Num. 72.

Bute Pono Bruder

Aptekiskas Pardavimas bey Gatspada Kiemū
Žmonėms, Bažnyčia bey Turgy aplankantiems.

Aš savo Aptekorystės bey Gatspadōs Kuimą, tam
tris Stubas pridėdams, esmi labay padidynes ir ant
pamėgstancio bey ruimingo Ušflaitymo Kiemū Žmo-
nėms itaisēs esu. Dgi prie manēs randas ir Talspōs
ant Dwaro bey Staldūse.

Aš pažadu gerū Tavorū už pigiausiasias Prekes
kaip ir greitą bey meilingą Pašlužyžjimą

Tilžėje, Otto Killat,

Num. 72. Wokiecziū Ulyczioj Num. 72.

Bute Pono Bruder

Daugiaus ne kaip 200 Stukiū Milū, Buškings bey
Ceikiū Persiwilkimo (arba wiršutinioms) Serme-
goms, tarp furū ir gerastis driutastis zalnieriskastis
Milas.

Daugybe Jopū ir žieminiū Manteliū. Daugybe Ceikiū
Kleidoms, taip ir daug kitū Daiktū turēs ši Kūknė pri-
manēs pigiey išpardūti tapti.

Audziamusjū Bumbuliū prie manēs wisados pigiey
gaunama, o aš ir tikt geriausjū Bumbuliū te prilaitau
Aš todel melbzju ant mano Wardo padaboti.

Num. 12. **Karl Kufath.** Num. 12.

Tilžėje 4tame Bute nū Kotužēs.

Wis iš Wien nusidūdastis Aukštyn-ejimas Geležiū
Prekiū Szlezingēs, Westphaliū bey Reino Žemjū Fabrike-
mus privercia, kad mes ir savo Prekias už Geleži kaip
už wisus Geležiēs Tavorus turim paaufštinti, o todel me-
nū dabar Sztangū Geleži ne galim be 1½ Sgr. ant Sw-
ro pardūti.

Tilžėje, Septemberio Mēnesyje 1871.

**Ferd. Kühn. Joh. Ferd. Meyer. Kar-
l Deskau. Math. Wallner. August
Gruber. Hölzke et Bormann.
J. Kockstadt. Wilh. Broschell. Kar-
l Manleitner.**

Aš šiūm Upsakymu žinoma darau, kad aš ir šime M-
te wël wisose didziose Fabrikešē Wokietijōs esu buwēs,
norint šaip wisi Tavorai ne menkay brangyn ešē, tacziau
man dar passise labay pigiey išpirkti. Aš todel pristulau
kaip ypacziey pagirtinā Daiktū:

didey gerū tikrū mēlynū Milū
didey gerū tikrū mēlynū Difel,
tikray gerū zalnieriskā Milū.
labay puifū Muktun Pasiwilkimo Kuzams,
tikray gerū mēlynū Muktun Marškiniams,
dwilinkay apdruckawoto Ceikio Sziurštams,
geriausjū drukawotū Kartunū,
naujū Bumbulēs Šepetū,
naujū didey gerū tamsmēlynū Štippelšepetū,
naujū pus-šilkiniū Galwōs bey Kaslo Šepetū,
apdruckawotū Kamelutū.

Namiej austū marškoniū Inkratū Patalams.

Namiej austū marškoniū išilgay ir štersay dryžūtū
arba werpeliūtū Ušwalkū,

kaip ir wisokiū kitū Tavorū dar už senases ypacziey pigiey
Prekias.

Klaipėdoj Oktoberio Mēnesyje.

Otto Meyer,

Friedrich Wilhelm Ulyczioj Num. 21. 2